

To byla ale situace!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 25 Červenec 2007 04:00

(reportáž z červnového koncertu v Domě kněžny Emmy v Neratovicích)

Čtvrtek 21. června 2007 byl především prvním kalendářním dnem letošního léta. Kdysi dávno v minulém století zpívala **Jana Petru** (stejně jméno i příjmení má i současná Petra Janů a proto si je obrátila) o tom, že je letní den a někam pojedem. Nevím, kde Jana Petru, zpívající mimochodem i ve filmu Starci na chmelu ústy Ivany Pavlové, skončila, ale ten čtvrteční večer nabízel především festival Country fontána pořádaný Country rádiem.

Country rádio, stanice, kterou poslouchám čím dál méně, protože totéž si včetně reklam mohu poslechnout na Rádiu Blaník, na svůj festival lákalo i v době, kdy bylo vyprodáno. Lístek jsem neměl, ale náhlý déšť a telefonát **Františka Vlčka** mě přiměly nezkoušet štěstí u vyprodané pokladny v bývalé "Fučíkárně" a rozhodnout se zcela jinak. Poslední čtvrtek v měsíci patří, jak je asi čtenářům známo, koncertům Františka Vlčka v Domě kněžny - občas i královny Emmy v Neratovicích. Tentokrát ale nebyla ani mlha, ani uragán, ale pouze dozníval déšť.

F

Michal Vaněk

foto: Tomáš Pohl ©

rantišek si, jako vždy, pozval do svého pořadu hosty. Tentokrát přijeli z oblasti pod Lužickými horami, a sice **Michal Vaněk** a **Jarda Střelka**. Michal Vaněk žije v Novém Boru a Jarda Střelka v blízké Práchni. Oba, krom toho, že jsou kamarádi, mají rádi divadlo. Divadlo nenavštěvují jen jako diváci, ale provozují je i aktivně. Zejména Michal Vaněk provozuje divadlo pro děti, za což jej chválím snad nejvíc. Dětské publikum je nejúžasnější, jaké si umíme představit. O to více mě mrzí někteří, či některé, kteří si na dětském publiku postavili zdroj velmi slušné obživy. Nejde o mou závist k jejich příjmům, ale mám pocit, že občas s dětmi, těmi čistými a nepopsanými listy, nehrají poctivou hru. Michal Vaněk nebydlí ve vile, ale v paneláku a jezdí starší Felicií, takže závist k "rejži" za dětská představení není vůbec na místě.

Jenže Michal ten večer v ekumenické kapli divadlo nehrál. Ale nepředbíhejme. Jako vždy první

To byla ale situace!

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 25 Červenec 2007 04:00

slovo patřilo Františku Vlčkovi a jeho úvodním písním. Avšak ten večer nějaký neratovický bůžek, patrně pohanský, začaroval Frantovu kytaru. Namísto tónů se ozvala rána a František začal s oním neviditelným bůžkem zápasit. S vypětím všech sil zahrál úvodní píseň, ale nebylo to ono. Michal Vaněk mu nabídl svou kytaru se slovy, že je podladěná. František na ni vykouzil pár písní a mezitím nabídl jeden obětavý divák, že přinese svou kytaru. František s ten večer často opakovanou větou: "To je situace" raději předal slovo Michalu Vaňkovi. Michal si krom podladěné kytary donesl, či spíše dovezl, elektrické klávesy. Předtím se ale podíval na harmonium, ale na to zatím hraje stabilně pouze Jarda Svoboda s Trabandem. Michal proto zpíval s doprovodem svých kláves. V prostředí kaple nevtíravé klávesy a příjemný Michalův hlas vytvářely báječnou atmosféru. Myslím, že většina diváků ten večer viděla a slyšela Michala Vaňka poprvé. Jeho křehká poetika vtělená do zasněných písní, kde je třeba poslouchat texty, však lidi zcela jistě oslovila, o čemž svědčil potlesk. Před přestávkou František zjistil, že jeden z diváků má malý šroubovák, s jehož pomocí snad půjde bůžka zahnat.

Po přestávce, před přehlídkou Frantova vítězství hmoty nad duchem, vystoupil i druhý host večera, Jarda Střelka. Jardu jsem potkal poprvé v Novém Boru, kde uvádí pravidelné večery pod názvem Zhasínání, pořádané kapelou **Zhasni**, v současnosti již čtyřčlenné. Potom jsem Jardu potkal jako soutěžícího v jednom ze základních kol soutěže Notování pod Vyšehradem, kde se proti němu spikli duchové pamatující kněžnu Libuši a ohlušili mu kytaru. Jarda byl tenkrát z toho pochopitelně dost otrávený. V Neratovicích se bůžci soustředili plně na Frantu Vlčka, takže Jarda Střelka, zcela uvolněný a v pohodě, zahrál na kytaru a zazpíval několik svých písní. Vyznal se v nich ke své lásce k Benátkám, k říčce Kamenici i k autorům svých dětských knížek. Na Jardově průvodním slovu je vidět, že je zkušený herec i moderátor. Jeho písně nejsou dírou do světa folku, ale jsou milé a příjemně se poslouchají. Krom písniček a divadla pořádá Jarda Střelka i festival Folkové košťování. Lidem se Jarda velmi líbil.

Potom plynule pokračoval s kytarou a klávesami Michal Vaněk. Zahrál píseň *Ave Maria*, na motivy pověsti z kraje, kde žije a zavzpomínal na svou hudební minulost v písni

V rýchlíku Praha - Zdice

. K mé radosti zahrál

Vlaštovky

, snad nejhezčí věc, kterou jsem od Michala i od Zhasni slyšel, a další hezkou píseň

Stála panna stála

.

Konec patřil, jako vždy, Františku Vlčkovi. S elánem sobě vlastním hrál o strun, ale bohužel duch zvítězil nad hmotou a opět zde byla ta stejná situace. Jenže s pomocí kněžny Emmy i kytary nabídnuté jedním z diváků vše dobře skončilo a večer byl tradičně završen *Borovicí*, bez níž by neratovičtí svého milého Františka domů nepustili.

To byla ale situace!

Napsal uživatel Tomáš Pohl

Středa, 25 Červenec 2007 04:00

Takže nakonec ta situace byla docela hezká, co říkáte? Uvidíme, co bůžci řeknou v září.